

vede Rentekammer som af Indenrigsministeriet anseet hensigtsmæssigt, at det ved Lov blev foreskrevet, at der, istedetfor Afgang i Hartkorn og Gammelskat, skulde tillægges vedkommende Grundejere en passende Sum som Erstatning for den Skattebyrde, der kunde falde paa de til saadanne Veianlag afgivne Arealer, og som, naar disses Hartkorn ei affrives i Matrikulen, vilde vedblive at paahvile den Eiendom, hvorfra de ere afgivne. Og det blev, da Ingenieurcorpset paa givne Anledning havde erklæret sig derfor, derhos anseet rettest at udvide en saadan Foranstaltning ogsaa til de til Hovedlandeveie afgivne Arealer, skjøndt den just ei for disses Vedkommende var ganske i samme Grad paatrængende nødvendig, da der her i Almindelighed er Spørgsmaal om noget større Grundstykker.

Foruden at en saadan Forfrist vilde medføre en ikke ubetydelig Besparelse i det Arbejde og de Bekostninger, som Forandringer af de omhandlede Veie forvolde med Hensyn til Beregningen af Hartkorn og Notering i Matrikulen, vilde man derhos undgaae de i Henseende til disse mange ubetydelige Forandringer nødvendige Makuleringer af Matrikulkortene.

Et herhen sigtende Forslag har af Indenrigsministeriet været forelagt den allernaadigst nedsatte Landbocommission, som Intet har havt at erindre imod Forslagets Hovedbestemmelser, nemlig:

at det som Hovedregel fastsattes, at der ikke skal gives Afgang i Hartkorn eller Gammelskat for Jordstykker, der afgives til Hoved- eller mindre Landeveie,

hvorimod Erstatningen for Jordens Afgivelse for Fremtiden ved de Taxationsforretninger, som i saa Henseende afholdes, bør bestemmes saaledes, at den tillige indeholder Godtgørelse for den paa Jordstykket hvilende Skattebyrde,

men at Undtagelse fra denne Regel dog skal finde Sted, naar det afgivne Jordstykke udgjør enten i det Mindste 9000 Kvadratalen boniteret Jord, der efter Matrikulstarterne svare til en Skæppe Hartkorn, eller skjønes at være en saa betydelig Deel af den Eiendom, hvorfra det tages, at den tilbage-

blivende Deel ei kan ansees tilstrækkelig til i Tiden at afgive behørig Sikkerhed for den tilbligere samlede Eiendoms Skattebyrde.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Udkastet bemærkes Følgende:

A. d. §§ 2 og 3.

Det er anseet rettest, at Taxationen til den nugældende Matrikul lægges til Grundsaavel for den i § 2 omhandlede Vedommelse deels af den absolute og deels af den relative Størrelse af det Hartkorn, der forholdsmæssigt vilde falde paa det afgivne Jordstykke, og hvorefter det vil afhænge, om Hartkornsafgang skal finde Sted, eller ikke som for selve Hartkornets og Gammelskattens Beregning efter § 3, 2den Pasfus, i de Tilfælde, hvor Affrivning i Matrikulen skal foregaae. Dette er overeensstemmende saavel med hvad det nu ophævede Rentekammer i sin Tid har foreskrevet med Hensyn til Afgangen af Hartkorn og Gammelskat for de til Hovedlandeveie afgivne Jordstykker, som med den om Hartkornsafgang afgivne Regel i § 10 af Forordningen af 5te Marts 1845 om Grundafstaaelse i Anledning af Jernbaners Anlæg i Danmark.

Hvis en saadan Bestemmelse ei blev givet, maatte nemlig, ei alene i de Tilfælde, hvor Hartkornsafgang virkelig skal finde Sted, men ogsaa i de fleste Tilfælde, hvor denne, paa Grund af Gjenstandens Ubetydelighed, skal bortfalde, en ny Bonitering foretages, ei blot af selve det paagældende Jordstykke, men af hele det Matrikulkonnummer, hvorfra det tages, og en formelig Udstykningsberegning forfattes, hvilket dog vilde medføre et aldeles uforholdsmæssigt Arbejde.

Den væsentligste Indvending, som kunde gøres imod en saadan Benyttelse af Matrikulstarationen, vilde formeentligen være, at den nu er for gammel til, paa den at begrunde en paalidelig Beregning af et Jordstykkets Hartkorn og Gammelskat. Men det maa her ved erindres, at der her ei er Spørgsmaal om en ny, i og for sig vigtig, Skjedsætning, men kun om at tildele det afgivne, i Almindelighed høist ubetydelige, Jordstykke